

οίσις τὴν ἐπιστήμην ταύτην, ἣν καὶ ἤδη ἐξακο-
λουθεῖ καλλιερῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς
του. Οὗτος δηλοῖ ὅτι εἶνε ἕτοιμος νὰ ἀρχίσῃ τὰς
παραδόσεις του κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823).

Οἱ ὑπὸ τοῦ Δρ. Πολίτου συνταχθέντες πίνακες
διὰ τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ σχολεῖα εἰσὶν ἄριστοι
καὶ χρησιμεύουσι πρὸς ἐκπαίδευσιν τῆς τε ὀρθο-
δόξου καὶ τῆς τῶν διαμαρτυρομένων νεολαίας,
ἄνευ παραχῆς τῶν πνευματικῶν πατέρων. Ἐπει-
δὴ ὀλίγιστα μέρη τῆς ἀγίας Γραφῆς παρενεβλή-
θησαν, ἐνόμιζον ὅτι δὲν ἤθελον σκανδαλισθῆ οἱ
καθολικοί, ἀλλὰ τούναντίον εἶδον ὅτι περιελή-
φθησαν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀπηγορευμένων βι-
βλίων τῆς Ῥώμης (nell' indice spurgatorio di
Roma.)

(Ἐκθεσις)

Β'

Δρ. Σταματέλος Πυλαρινός.

Περὶ τῶν γνώσεων τῆς πειραματικῆς φυσικῆς
τοῦ Δρ. Πυλαρινοῦ ἐκ Κεφαλληνίας ἐπληροφο-
ρήθην πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἐν Μεδιολάνοις εὐρι-
σκόμενος, παρ' ἐνὸς τῶν πρώτων συγχρόνων λο-
γίων τοῦ ἑλληνικοῦ γένους (ἴσως τοῦ Μουστοξύ-
δου), ὕστερον δὲ καὶ ἐβεβαιώθη ὑπὸ τῶν πιστο-
ποιητικῶν τῶν προϋσταμένων του. Μετ' ὀλίγον
ἐπεμψα αὐτὸν εἰς Παρισίους, ὅπου ἐξηκολούθησε
καταγινόμενος εἰς τὰς σπουδὰς του. Ἐὰν ἡ Κυ-
βέρνησις παραδέχεται τὴν πρότασίν μου, νὰ λά-
βῃ αὐτὸς τὴν ἔδραν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, θὰ
ἠδύνατο νὰ ἀρχίσῃ τὰς παραδόσεις του κατὰ τὸν
προσεχῆ Νοέμβριον, ἐκτὸς ἐὰν αἱ πολλαὶ προετοι-
μασίαι καὶ ἡ ἀπόκτησις τῶν ἐργαλείων τῶν ἀ-
ναγκασιούτων εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἀναγκά-
σωσιν αὐτὸν νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἑναρξιν μέχρι
τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823)

ΠΓ' καὶ ΙΔ'

Δρ. Γ. Γεννατῆς καὶ Ν. Δελβινιώτης.

Διὰ τὴν πρακτικὴν ἐρμηνείαν τῶν νόμων τολ-
μῶ νὰ συστήσω τὸν Δρ. Γ. Γεννατῆν, ὅστις εἶνε
τόσον γνωστός τῇ Α. Υ. καὶ τῇ Γερουσίᾳ, ὥστε
θέλω περιορισθῆ εἰς τὸ νὰ ἐκφράσω μόνον τὴν
γνώμην, ὅτι ἡ πλήρωσις τῆς ἔδρας ταύτης ὑπὸ
τοῦ διακεκριμένου τούτου νομομαθοῦς θὰ παρά-
σχῃ μεγίστην ὠφέλειαν τῇ ἡμετέρᾳ ἀκαδημίᾳ.

Δύναμαι νὰ βεβαιώσω τὸ αὐτό, συνιστῶν τὸν
κ. Ν. Δελβινιώτην διὰ τὴν θεωρίαν τῆς ἐπιστή-
μης ταύτης, ἣτις θὰ ἤρμοζεν ἐπὶ τοῦ παρόντος
νὰ διαιερεθῆ εἰς τοὺς δύο τούτους κλάδους.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823.)

ΙΕ'

Ἰωάννης Ἀριστείδης.

Διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαίας καὶ νέας μουσικῆς,
τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ λαϊκῆς, ἐπεμψα πρὸ
τεσσάρων ἐτῶν, εἰς Νεάπολιν τὸν Ἱεροδιάκονον
Ἰωάννην Ἀριστείδην ἐξ Ἰωαννίνων. Καὶ περὶ
μὲν τῶν γνώσεων αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν θεωρίαν τῆς
ἐνδιαφερούσης ταύτης ἐπιστήμης μοὶ ἐγγυήθησαν
ἄλλοι, περὶ δὲ τῶν γνώσεων του τῆς ἀρχαίας
ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ περὶ τοῦ ζήλου του εἰς
τὸν ἴδιον αὐτοῦ κλάδον ὑπόσχομαι ἐγώ. Ἐγραψα
ἤδη αὐτῷ ὅπως ἐτοιμασθῆ νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα πρὸ
τοῦ Νοεμβρίου, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐγκρίνῃ τὸν διο-
ρισμὸν του.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823).

ΙΓ' καὶ ΙΖ'

Ἰερεὺς Ἀνδρέας Ἰδρωμένος

δημόσιος διδάσκαλος τῶν ἑλληνικῶν καὶ

Ἀθανάσιος Πολίτης.

Ὁρεῖμαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι κατ' ἐμὴν τοῦλάχισ-
τον γνώμην τὰ 45 τάλληρα, ἅτινα κατὰ μῆνα
οὗτος λαμβάνει μικρὰν ὠφέλειαν προξενουσι. Ἄλλ'
ἐπειδὴ μετ' ὀλίγον θὰ ἰδρυθῆ ἡ Ἀκαδημία καὶ
θὰ καταστῆ ἀναγκαῖος σεβάσμιός τις κληρικὸς
ὃχι μόνον πρὸς τέλεσιν τῶν ἱεροτελεστιῶν κατὰ
τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀνα-
λάβῃ τὴν πνευματικὴν ἐπιμέλειαν τῶν πολλῶν
νέων, οἵτινες θὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα. . . . διὰ τόσῳ
ἐνδιαφέρουσαν ἐργασίαν οὐδεὶς ἄλλος δι' εὐσέβειαν,
παιδείαν καὶ γλυκύτητα χαρακτῆρος εἶνε καταλ-
ηλότερος τοῦ καλοῦ ἱερέως Ἀνδρέου.

Ὁ βοηθὸς αὐτοῦ Πολίτης (Ἀθανάσιος, Κερκυ-
ραῖος καὶ μητροπολίτης Κερκύρας βραδύτερον) ἀ-
πέκτησεν ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Δρ. Φιλητᾶ
τόσῳ ἐντελῆ γνώσιν τῆς ἑλληνικῆς, ὥστε προ-
τείνω νὰ διορισθῆ διευθυντῆς τοῦ πρωτεύοντος
σχολείου Κερκύρας πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ νέου συ-
στήματος ἀντὶ τοῦ Π. Ἰδρωμένου, υἱοῦ τοῦ ἱερέ-
ως, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ διορισθῆ γραμματεὺς
τῆς Ἀκαδημίας.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823.)

Τὸ ἠθικὸν ἐνασκει μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ φυ-
σικοῦ. «Ἐΐχεν ἐπισκήψῃ σηπεδονώδης περετός, γρά-
φει ὁ Γκαίτε ἐν τινὶ ἐπιστολῇ, σθεβερὰν ποιῶν περὶ
ἐμὲ θραῦσιν, ἐκινδύνευον δὲ μεγάλως νὰ προσβληθῶ
κ' ἐγώ, ἀλλ' ἠδυνήθην ν' ἀποφύγω τὸν κίνδυνον διὰ
μόνης τῆς δυνάμεως σταθερᾶς θελήσεως. Εἶνε ἀδύ-
νατον νὰ φαντασθῆ τις ποῖαν δύναμιν ἔχει ἡ θέλησις
ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. Ὁ φόβος εἶνε κατάστασις ἀ-
κίνδρου ἀδυναμίας παρέχουσα ἡμᾶς ἄνευ ἀμύνης εἰς
νὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ». Καὶ ὁ Καρτέσιος δὲ βε-
βαίωσεν ὅτι ἀπηλλάγη κατὰ τὴν νεότητά του σοβαροῦ
παθήματος τρέπων τὴν φαντασίαν αὐτοῦ ἐπὶ φαιδρᾶ
ἀντικειμένα.